

тивъ. Подсѣдимия въ сѣдебното дирение не расчепка, не каза това. Закона не ни дава право да четемъ протоколитѣ, които съдържатъ показаніята на подсѣдимия на прѣдварителното слѣдствие, и азъ не искамъ да се домогвамъ да констатирамъ по такъвъ начинъ това на сѣдебното слѣдствие. Азъ мисля, че това констатиране бѣше даже излишно. Отъ това, че подсѣдимия е водилъ споразумѣния, корресонденция, сношавалъ се съ нѣкой си графъ, интересътъ за насъ е да знаемъ, състоялъ ли е този графъ на служба или не. И то е за да констатираме чисто и просто една външностъ на въпроса; това е за да се докаже, че е водилъ споразумѣния и сплѣтни съ агентитѣ на тази държава — Руссия. Не се съмнявамъ, че г-да защитниците ще излѣзатъ да искатъ да опровергаватъ такова едно мое мнѣние, да искатъ да доказватъ, че той — подсѣдимия Св. Миларовъ — е водилъ споразумѣния и сплѣтни, но съ частни лица. Въ такъвъ случай нека зададемъ другъ въпросъ: когато намъ е необходимо да посочимъ до колко подсѣдимия е поддържалъ сношение съ чуждо правителство, то съ кого трѣбва да признаемъ, че подсѣдимия сж е сношавалъ, за да се поддържа едно такова обвинение противъ него? Съ правителството? Правителството е относително понятие. То не е нѣкоя личностъ, за да се водятъ съ него прѣговори. Искане се нѣкой да прѣдставлява това правителство. Защото правителство само по себе си не е лице. Всичко, което може да се каже за него, е, че е юридическо лице, а юридическото лице се прѣдставлява отъ индивидууми, отъ конкретни лица. О! г-да сѣдии, много би търсили ний да констатираме, че подсѣдимия Св. Миларовъ сж е прѣдставлявалъ, да кажемъ, — на министра на външнитѣ дѣла или на министра на вътрѣшнитѣ дѣла. Даже въ такъвъ случай, когато би се признало, че той е влизалъ въ сношение съ министра на вътрѣшнитѣ дѣла, то това още нѣма да бжде споразумѣние и сплѣтни съ чужди държави. Защото министра на вътрѣшнитѣ дѣла има свои особенни работи, не се занимава съ политика, и за това ще трѣбва лично да сж е прѣдставлявалъ на министра на външнитѣ дѣла. Слѣдователно, ще искаме щото непременно Гирсъ да е приемалъ подсѣдимия Св. Миларовъ. Но това е вечъ работа на Гирса. Въ съображение е на Гирса какъ да глѣда на Миларова, да цѣни или не значението му, да го приема или не. Всичко това е работа на Гирса. За насъ важенъ